

'De uitdaging is nog net zo groot': honderdste concert Claartje van Dokkum bij Cantica Sacra

PREMIUM

Op een melancholische, regenachtige zaterdagmiddag komt Claartje van Dokkum in haar rijke archief tot een mooie ontdekking. In de ruim dertig jaar dat ze dirigent is van Cantica Sacra heeft ze heel wat oude concertposters verzameld. Ze besluit ze te tellen terwijl ze herinneringen ophaalt aan de (muzikale) reis van het koor. Van Dokkum komt tot 99. Dat betekent dat ze op 22 april 2023 voor de honderdste keer het Steenwijker kamerkoor mag leiden. Een vrolijke aanleiding voor een onderhoudend gesprek met de vakvrouw.

Claartje van Dokkum en het koor Cantica Sacra repeteren voor het 100e concert. Foto Sieb van der Laan

Tim de Vries • 16 april 2023, 09:24 • [Steenwijk](#)

Hoe het allemaal begon? Eind jaren tachtig verhuisde Claartje van Dokkum naar Eesveen. „Vanwege het orgel van de Grote Kerk, dat mag je best zo opschrijven. Stephan (haar ex-man die op 29 december 2021 overleed, red.) was er namelijk organist. Vanuit Eesveen heb ik mijn studie directie en solozang aan het Conservatorium in Leeuwarden afgemaakt. Ik had al twee koren onder mijn leiding toen Cantica me benaderde. Het was heel mooi dat ik zo dicht bij huis aan de slag kon.”

Van Dokkum is na oprichter Dick Idema en Mar Bruynzeel de derde dirigent. Ruim dertig jaar later werkt de combinatie nog altijd. Wie denkt aan Cantica Sacra, denkt zeker ook aan de ritmisch dansende paardenstaart van de jubilaris, steevast goed zichtbaar tijdens concerten. „Natuurlijk ben ik weleens een andere uitdaging aangegaan, dat hoort erbij, maar Cantica is altijd gebleven. En voor je het weet ben je toe aan je honderdste concert”, gniffelt ze. „Als je het zo zegt, klinkt het alsof de sleur erin zou moeten zitten. Niets daarvan! De uitdaging is wat mij betreft nog net zo groot. Want het is niet honderd keer hetzelfde, het is honderd keer iets nieuws.”

Vernieuwingsdrang

Volgens Van Dokkum heeft dat te maken met de vernieuwingsdrang die in het diepste DNA van Cantica Sacra zit. „Toen ik werd gevraagd, was het een interkerkelijke cantorij. Zo’n twintig mensen van misschien wel vier of vijf gezindten die samen muziek maken, en nog een aantal mensen die de kerkelijke muziek heel mooi vonden, maar niet per se gelovig waren. Voor die tijd best iets nieuws.”

Het koor was een veelgeziene gast tijdens kerk- en kerstnachtdiensten. „Dat deden we graag, maar wel op onze manier. We wilden niet alleen maar uit het Liedboek der Kerken zingen, dus zochten we er meer vernieuwende kerkmuziek bij. Daarom begonnen we ook met onze carolconcerten. Nu eigenlijk niet meer weg te denken, maar je moet het in de tijdgeest zien: in Nederland had je dat toen niet vaak.” Het klinkt bijna alsof iedereen het zomaar even deed, maar er moesten wel grenzen voor worden verlegd. „We zongen die eerste jaren veel liederen van twee of drie minuten. Ik weet nog heel goed dat we toen eens een mis van Mozart gingen doen – twaalf minuten! Zo lang en zo moeilijk: dat was misschien wel wat veel gevraagd. En toch hebben we het gedaan.”

Trendsetter

„Eigenlijk ging het precies hetzelfde toen we het in 2005 aandurfdan om de Carmina Burana van Carl Orff uit te voeren. Zaten er ineens 900 mensen in de Grote Kerk... Dat was zo gaaf voor iedereen. Echt een beloning. Het bleek te kunnen, nee, wij bleken het te kunnen. Voor ons het teken om nog een volgende stap te zetten: programmeer een groot werk van een nog vrij onbekende

componist. Kijk, van de Carmina of het Requiem van Mozart weet je dat daar altijd wel een aantal mensen op afkomen. Die muziek heeft zich al eeuwenlang bewezen. Maar van Karl Jenkins hadden nog niet heel veel mensen gehoord. Met The Armed Man dachten we wel: dit zou een stuk kunnen zijn dat de tand des tijds gaat overleven. Na ons concert, volgens mij als tweede koor in heel Nederland, zijn er ontelbare verenigingen en projectkoren geweest die het ook zijn gaan uitvoeren. Nog steeds! Sindsdien voelen we ons wel een beetje een trendsetter waardoor het bestuur en ik iets hadden van: laten we kijken wat er op dat gebied nog meer te halen is. Heel veel, zijn we achter gekomen. Zoveel dat het wel een beetje onze specialiteit is geworden.”

Van Dokkums honderdste concert wordt daar een mooi voorbeeld van. „Niet dat wij spugen op oude muziek, helemaal niet, maar we halen er allemaal veel genoegdoening uit om die nieuwe namen, misschien wel oude meesters van de toekomst, te laten horen. Nee, begin jaren negentig had ik niet kunnen denken dat we ooit stukken van Dan Forrest, Ola Gjeilo en Elaine Hagenberg zouden gaan zingen. Die waren allemaal net uit de luiers, haha! Maar zo is het gelopen en ik had het voor geen goud willen missen!”

Het 100e concert is te zien en te horen op zaterdagavond 22 april om 20.15 uur in de Grote of St Clemenskerk in Steenwijk. Kaarten in de voorverkoop verkrijgbaar bij de leden, bij Foto Jan Vredenburg of via www.canticasacra.nl